

[Hækkerup.]

ejer Jord, bør de ikke sælge denne bort til privat Spekulation. Jeg vil gerne sætte en Streg under denne Udtalelse, fordi jeg kender et Eksempel fra en Kommune — og det ærede Medlem kender det ogsaa — hvor hans Meningsfæller sammen med et Flertal af Konservativer og Venstremænd gennemførte Salg til privat Spekulation af et Areal, som en Kommune havde. Det ærede Medlems Udtalelse er altsaa en Forømmelse af en saadan Handling.

De eneste Tilfælde, i hvilke det Forslag, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen er Ordfører for, kan faa synderlig Betydning, er de Tilfælde, hvor en Gaardmand vil benytte denne Lovgivning til at hjælpe sig med at udstykke sin Jord til sine Børn. Det er en Foranstaltning, som vi naturligvis ikke i og for sig kan have noget imod, men jeg vil dog advare imod, at vi i alt for høj Grad anvender de Midler, vi har til Raadighed for en almindelig Jordudstyknings, paa denne Maade. Jordfondens Penge bør ikke fortrinsvis komme den mere velstillede Del af Landboungdommen til gode; vi skulde gerne have gennemført Love og administreret Love i den Aand ikke at skubbe de smaa bort, men saaledes, at man netop trækker de smaa ind, saa at de kan være med til at faa Fordelene af den Jordudstyknings, som er en Betingelse for en heldbringende Udvikling.

Med disse Ord vil jeg anbefale vore Lovforslag til Gennemførelse, og jeg skal anbefale de af det radikale Venstre forelagte Lovforslag til velvillig Behandling i et Udvalg.

J. P. Jensen: I Tilknytning til de Jordlovsforslag, der her er til Behandling, vil jeg gerne rette et Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister. Jeg vil spørge, hvor mange af de Husmandsbrug, som er oprettet siden 1919, dels efter den gamle Lov, dels efter Loven af 4. Oktober 1919, der har været til Tvangsauktion eller er blevet solgt paa Grund af økonomiske Vanskeligheder. En Besvarelse heraf kunde give os Klarhed over, hvorledes Lovene faktisk har virket, og om, med hvor meget Held eller Uheld Lovene er blevet praktiseret gennem Tiderne. En stor Del af disse Huse er oprettet paa mager Jord, meget uren Jord og meget daarligt beliggende Jord. Derfor er det ikke saa underligt, at en stor Del af Ejerne kommer i Vanskeligheder. Jeg mener, at det vilde være rigtigt, om Staten i saadanne Tilfælde eftergav vedkommende den skyldige Ydelse

for en eller to eller tre Terminer, saadan som det nu kunde være nødvendigt, fremfor at lade disse Huse gaa til Tvangsauktion, hvorved Staten alligevel kommer til at afskrive en ret betydelig Del af sin Part i Ejendommen.

Dernæst vil jeg spørge den højtærede Minister: er der nogen Sandsynlighed for, at det regerende Parti kunde støtte den Tanke, at Statshusmænd, hvis Brug er oprettet paa den Tid, da Kronekursen var lav, kunde faa nedskrevet deres Gæld til det Beløb, der svarer til det oprindelige Laan udtrykt i Parikroner? Staten kræver jo Parikronen respekteret i alle andre Forhold. Der er mange Statshusmandsbrug, der har kostet det dobbelte af, hvad de nu er værd, men de skal vedblivende forrente og afdrage disse uhyre store Summer. Paa enkelte Ejendomme, som er oprettet siden 1920, hviler der dobbelt saa stor en Byrde til Afdrag som paa de Brug, der oprettes i dette Øjeblik.

Med Hensyn til Tillægsjord — den højtærede Landbrugsminister truer os jo med, at vi vil gaa nenedom og hjem, hvis vi kommer for langt ud i Bestræbelser i denne Henseende — vil jeg sige til den højtærede Minister, at jeg inviterer ham ned til Stevns at diskutere Tillægsjordspørgsmaalet med mig. Der skal den højtærede Minister faa at se, at det bliver ikke helt let at tage mange Vælgere dernede fra mig paa det Spørgsmaal. Spørgsmaalet om Tillægsjord er af den allerstørste Betydning, og den højtærede Minister vil være klar over, at hvis Socialdemokratiet følger sit eget Lovforslag, som det tidligere forelaa, vil det sige, at vi ønsker Ekspropriation gennemført helt ned til 25 ha. Det er klart, at naar vi holder os til den Ekspropriation, der er Tale om her i Lovforslaget, bliver der ikke ret megen Tillægsjord til de smaa Brug.

Det viser sig, hvor man udstykker, at det er de smaa Brug, der først forlanger alt, hvad de kan faa af Tillægsjord, og de tager gerne, om de kan faa det, Tillægsjord, selv om den ligger i en eller to Kilometers Afstand. Spørgsmaalet er saaledes meget mere brændende, end man tror. Kravet om Tillægsjord er ogsaa rejst af alle Landarbejdere og Husmænd i Præstø Amt, lige meget, hvad Parti de tilhører, og de forventer, at Jorden fremskaffes ved Ekspropriation, for man kan ikke faa Tillægsjord i det frie Marked.

Naar den højtærede Minister taler om, at det er Organisationerne, som ødelægger alt, saa opfordrer jeg ham til at tænke paa Forholdene i Landbruget, hvor ikke en